

S. Sayısı : 315

Yabancıların Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında kanun lâyihası ve Dahiliye İktisad ve Adliye encümenleri mazbataları (1/809)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar Müdürlüğü

Sayı: 6/1580

10 - V - 1937

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Yabancıların Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında Dahiliye vekilligince hazırlanan ve İera Vekilleri Heyetince 7 - V - 1937 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekâlet vekili
Dr. R. Saydam

Yabancıların Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında yeni kanun projesi mucib sebebler lâyihası

Türkiyede yabancıların ikamet ve seyahatleri 2 mart 1331 tarihli (Memaliki osmaniyyede eenebi-lerin ikamet ve seyahatleri hakkında muvakkat kanun) ve bu kanunun tatbik suretine aid talimatname ile tanzim edilmekte ve Cümhuriyet devrinde yapılan bazı tadilatı ihtiva eden 935 ve 983 sayılı kanunlarla pasaportlara aid bazı hususları da ihtiva etmek şartile ypdan 1930 tarihli talimat 1331 yılında konulmuş olan esaslarda bir gûna değişiklik husule getirmemiş bulunmaktadır. Kapitülasyonların ilk defa kaldırılmasını müteakib yapılmış olan 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanunun Lozan muahedesile esaslı bir şekilde tanıtılmış olan Millî hakimiyetimizin bütün icablarını ve o zamandan beri tekemmül etmiş olan ihtiyaçları artık karşılayamadığı ve kanunun tatbik ile mükellef olanların doldurmakta bir çok zorluklarla karşılaştıkları boşlukları ihtiva ettiği bir çok vesilelerle anlaşılmiş bulunmaktadır. Bu itibarla memleketimizin içtimaî bünyesinin ve idare cihazının olduğu kadar beynelmilel âlemde husule gelen değişikliklerinde icablarını kavrayacak yeni bir kanunun hazırlanmasına şiddetle ihtiyaç hissedilmekte bulunmuş ve bunun için gereken esaslı tetkiklere girilmişdir.

Millî ve beynelmilel hukuk prensipleri ile de teyid olunmuş bulunduğu üzere bir memleketin yabancılarla bahsedeceği misafir perverlik bizzat o memleketin yüksek ve millî menfaatlarının icab ettirdiği takyidlerle çerçeveslenmektedir. Yabancılar hakkında en serbest rejimi tatbik eder gibi görünen büyük garb memleketlerinin yukarıda arzolunan tetkiler esnasında gözden geçirilen kanunları ve talimatnameleri daima millî emniyet ve huzur tedbirlerinin ilk plâna konduğunu göstermektedir. Zihniyetlerde bir çok değişiklikler husule getiren ve tesirleri halâ devam etmekte olan iktisadî cihan buhranı milletleri her şeyden evvel millî camianın maddî ve manevî selâmet ve huzurunun temini endişesine daha kuvvetle sevk etmiş ve 1930 tarihinden sonra yapılan yabancı devletlere aid kanunlarda bu endişenin izleri daha esaslı bir şekilde görünmeğe başlamıştır. Beynelmilel turuzm ihtiyacına karşı duyulan iktisadî ihtiyaçlarla telifine çalışılan bu değişiklik fransa, ve isviçre ve belçika gibi yabancıların en fazla ikamet ve seyahat etmekte oldukları avrupa memleketlerinin son senelerde çıkarmış oldukları kanun ve kararnameler de göze ilişmektedir. Memleketimizin bu memleketlerden daha az hassas olması ve halâ 1331 senesinde konulmuş olan esasları muhafaza etmesi için mücbir her hangi bir sebep olmadığı ise aşikârdır. Kaldığı, 1331 senesinde

yapılan mevzuubahs Osmanlı kanunu Cümhuriyet kanunları ile bir çok noktalardan telifi imkânsız bir hale gelmiştir .

Yeni kanun projesinin birinci maddesinde Türk kanunlarının koyduğu şartlar daireside yabancıların Türkiyede ikamet ve seyahatlerinin serbest olduğu prensibi bir daha teyid olunmakla beraber ikinci madde eski kanunda da bulunan yabancılar için ihbar ve beyanname mecburiyeti daha vazihleştirilmekte ve 3 ncü madde ise doğrudan doğruya memlekette ikamet salâhiyeti veren ikamet tezkerelerinin alınması şekillerini tesbit eylemektedir. Bu son maddenin son fıkrası yabancıların kendi tezkerelerinin sefarethanelerine kaydettirebilecek aile efradını kanunu medenimiz hükümlerine göre tarif etmektedir. 4 ncü madde yeni pasaport kanunu ile muhafazası lâzımgelen irtibat ve ahengi temin eylemektedir.

5 nci maddenin eski kanunun kifayetsiz mukabil hükümleri karşısında gösterdiği yenilik yabancıların ikametlerinin iki aylık ve bir senelik olarak tahdid ve tezkereleri bu müddetlere göre ayrılmasını bu tahdid ve tefrikin yabancıların lâyiki ile kontrol ve takibindeki faidesi izahtan müstenidir. Zira eski kanun bir yabancıya bir Türk vatandaşının aldığı nüfus cüzdanı gibi almış olduğu ilk ikamet tezkeresiyle ömrünün nihayetine kadar Türkiyede oturmak hakkını vermekte ve hatta aynı yabancı uzun bir müddet için Türk topraklarını terkedib yabancı memleketlerde kalmış olsa bile avdetinde eski almış olduğu tezkeresi kullanmak hakkına sahip bulunmakta idi. Bir yabancıya bu derece geniş ikamet salâhiyeti ve hakkı tanıyan ikamet tezkeresi için alınan para ise 50 kuruş cüzdan bedeli ve 15 kuruş damga pulu bedelinden ibaret olmak üzere 65 kuruştur.

Halbuki, millî emniyet ve içtimâî huzurun muhafazası gibi her memleketin her eşye üstün tuttuğu bir endişe ile yabancı bir devlet tabiiyetindeki bir kimsenin daimî kontrol ve takibi Devlet bütçesine çok ağır masraflara mal olmaktadır. Bunun içindir ki, yeni kanun projesinin ihzarı sırasında tatbik olunan yabancı devletlerin kanunlarında ikamet müsaadesi için ekseriyetle yabancıların kontrolunun ve onların millî topraklar üzerinde istirahat ve huzur içerisinde yaşamalarının temini yolunda ihtiyarî zarurî olan fevkalâde masrafların bir kısmına mukabil kendilerinden harç aldığı ve bu harçların bizim tarafımızdan alınan cüzdan ve pul bedeli yanında oldukça mühim yekûna ulaştığı görülmektedir. Filhakika ötedenberi yapılan tahkikat ve tetkikat neticelerine göre:

Almanyada	ikamet etmek isteyen bir yabancıdan	2 ilâ 15 mark,
Belçikada	» » » » »	75 » 150 frank,
Bulğaristanda	» » » » »	223 leva,
Fransada	» » » » »	120 frank,
Macaristanda	» » » » »	20 ilâ 200 pengö,
Yunanistanda	» » » » »	35 » 110 drahmi,
İsveçte	» » » » »	8 İsveç kronu,
İsviçrede	» » » » »	10 ilâ 20 İsviçre frangı,
Suriyede	» » » » »	3 » 8 Suriye lirası,

Harç aldığı ve bu harçların ekseriyetle bir senelik olduğu anlaşılır. Yeni kanun ise memleketimizde yabancıların ikamet tezkeresi için vermeğe mecbur tutuldukları harç makul bir hadde iblâğ etmekle beraber iki aylık tezkereler için ve sefarethanelerce kaydolunacaklar hususunda kolaylıkları ihtiva etmektedir. Yabancılarla Devletin temin ettiği hizmet mukabilinde alınacak bu harçlar altıncı maddenin hükümleri mevzuunu teşkil etmekle ve 7 nci madde tezkerelerin müddetlerinin hitamında değiştirilmesi mecburiyetini ve bu husustaki şekilleri tesbit eylemektedir. 8 nci madde tezkerelerin ziyar veyahut kullanılmıyacak derecede yıpranması halinde yenilerinin alınması prensibini koymak suretile kontrolü filî ve emin bir usule raptetmektedir. 9 ncü madde talebeler ve ilim müntesibleri, turizm ve tedavî veya tebdilihava maksadile memleketimize gelecek yabancılar için istisnalar kabul etmektedir. Bu maddenin Türk ırkından olan yabancı tabiiyetliler hakkında gösterdiği kolaylık millî duygudan ve bir çok Avrupa ve Balkan Devletlerince tatbik olunan usuülden mülhem bulunmaktadır.

10 ncü madde mütakabiliyet şartı ile yabancı diplomat ve konsolosluk mensuplarının istifade edebilecekleri istisnaiyeti teyid etmekte ve 11 nci maddede Devlet ve belediyelerin masraflarını te-

diye etmekte oldukları yabancı mütehasısları hususî bir hüviyet cüzdan usulüne tâbi tutmak suretile şimdiye kadar tatbik edilmekte olan bir tedbiri kanunileştirmektedir. 12 nci ve 13 ncü maddeler filî ve mütemadî kontrolün bütün Avrupa mevzuatında yer bulan hükümlerini teşkil etmektedir. 14 ncü madde iki evvelki madded ile temini gözedilen kontrole bütün halkı da adeta iştirak ettirmek suretile yine Avrupa kanunlarında mevcut esasları hemen hemen aynen iktibas etmekte ve 15 ve 16 nci maddeler ise tatbikatta sık sık tesadüf edilen vergi kaçakçılığının önüne geçmek ve şimdiye kadar yabancıların pasaport vizesi verilirken tatbik edilmekte olan formaliteden kurtarmak maksatlarını ta-kib etmektedir.

17 nci maddede şimdiye kadar memleketin yüksek menfaatlerini ve emniyetini korumak için Hü-kûmetçe idareten alınmakta olan tedbirleri kanun çerçevesi içine alarak Avrupa mevzuatındaki bir esas istiare etmektedir.

19 ncü ve 20 nci madde memleketimizde kalmaları arzu edilmeyen millî ve içtimâî emniyet ve huzura muzır yabancıların kolaylıkla bertaraf edilmesini temin etmektedir. Türk ırkından olan yabancı Devlet tebaasının sınırdışı edilmesine İcra Vekilleri Heyeti kararı istihsalinin şart koşul-ması yüksek millî icablardan ve bilhassa yine Avrupa mevzuatından mülhem bulunmaktadır. 21 nci madde tatbikatın verdiği dersleri hesaba katan ve sık sık tesadüf olunan bir zorluğu izaleye ma-tuftur. 22 nci madde aynı zamanda Avrupa mevzuatında da görülen ve tatbikatta tesadüf olunan bir ihtimali önlemektedir. 23 ncü madde mevcut umumî bir kaideyi zikretmekte ve sınırdışı edi-lenlere karşı mühim bir müeyyede vazifesini görmektedir.

Yeni kanunun tatbikile mükellef olanların en ufak bir tereddüdüne bile yer bırakmıyacak olan adlî müeyyedeleri 24 den 32 ye kadar olan maddelerde gösterilmiştir. Adalet mefhumuna çok uy-gun olan bu müeyyedelerin kanunun gereği gibibatbikinde oynayacağı rol büyüktür. 23 ncü mad-de ile bazı vilâyetlere verilen sınırdışı salâhiyetinadır hallere münhasır, fakat lüzumlu bir emniyet tedbiridir.

34 ncü maddenin münakale devresi için zarurî olduğu aşıkârdır. 35 nci madde bu kanunun tat-bikine aid talimatnameyi yapmak salâhiyetini tatbik ile en ziyade alâkadar Dahiliye vekâletine bi-rakmakta ve bu maddenin son fıkrası esasen mevcut olan ve 935 sayılı kanunla teşbit olunan bir hususu tasrih eylemektedir.

36 ve 37 nci maddeler harçlara ve cezalara müteallik hükümlerin seri ve salim bir şekilde işlen-mesini temin maksadını gütmektedir.

38 nci madde kalkan hükümleri tasrih etmekte ve 39 ncü madde ise kanunun tatbiki için tayin olunan tarihi göstermektedir.

Dahiliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Dahiliye encümeni

Esas No. 1/809

Karar No. 7

4 - I - 1938

Yüksek Reisliğe

Yabancıların Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında Dahiliye vekillîğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetinin 7 - V - 1937 tarihindeki to-plantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan ka-nun lâyihasının esbabı mucibesile birlikde gönde-rildiğini bildiren Başvekâletin 10 Mayıs 1937 tarih ve 6/1580 sayılı tezkeresi Encümenimize

havale buyurulmuş olmakla Dahiliye vekâletinin mümessili olarak bulunan Emniyet umum müdü-rünün de hazır olduğu toplantımızda okundu ve bağılâyîha; bazılarında bizzat Dahiliye vekilinin de bulunduğu müteaddid toplantıları-mızda tedkik ve müzakere edildi.

Encübelerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri

işlerinde elyevm meri olan 2 mart 1331 tarihli Memaliki osmaniyede ecebilerin ikamet ve seyahatleri hakkında muvakkat kanun ve buna müteferri talimatnameler hükümlerine göre muamele yapılmaktadır.

Bu kanunun bu günün ihtiyaçlarını karşılamaktan çok uzak olduğu ve tanzim edildiği zamandanberi tatbik sahasında büyük değişiklikler husule gelmiş bulunduğu izaha ihtiyaç göstermeyen bir keyfiyet olmakla lâyihamın esas itibarile kabulü muvafık görülmüştür.

Maddelerde yapılan esaslı değişikliklerin mucib sebepleri aşağıda arz olunur:

Türkiyeye gelen veya Türkiyede ikamet eden her ecebının seyahat ve ikametlerine aid evrak ve vesaiki mutlaka bizzat polis veya jandarmaya tevdi etmeleri ağır bir külfet olacağı ve hüviyetinden şüphe edilen her ecebini polis icab eden makamlara davet ve celbederek bunların hüviyetleri hakkında tahkikat yapabileceği cihetle maddelerdeki «Bizzat» kaydı «Bizzat veya bilvasıta» şekline sokulmuştur.

Delillerin ve bulaşıcı hastalıklarla malûl olanların Türkiyeye girmeleri umumî hıfzıssıhha kanunile menedilmiş olmasına binaen her hangi bir suretle Türkiyeye dahil olub da ilk defa olarak ikamet tezkeresi almak için müracaat edenlere tezkere verilmeyib mezkûr kanun hükmüne göre muamele yapılması tabii ise de ötedenberi Türkiyede oturmakta iken bu hallere düçar olanlar hakkında bir az müsaadekâr olmak nisfete muvafık olduğundan 4 neü madde ona göre yazılmıştır.

İkamet tezkerelerinden alınacak harçlar ve yapılacak muameleler 3177 sayılı kanunla tesbit edilmiş olmakla o mikdarların aynen ipkısı muvafık görülerek mezkûr kanun hükümleri cüzî tadilâtla işbu lâyihaya alınmış ve esasen bu kanun lâyihasiile ilgası teklif edilen kanuna ek olan 3177 sayılı kanunun da ilgası ve bu suretle ecebilerin seyahat ve ikametleri hakkında tek bir kanun vücade getirilmesi faydalı addolunmuştur.

Bu maksadla Hükümetin lâyihasındaki 6, 7, 8, 9, 10, 11 nei maddeler 3177 sayılı kanun hükümlerine benzer şekle konmuştur.

13 neü madde, diplomasi memurlarına ve bunların ailelerine ve maiyetlerindeki kimselere, mütetekabiliyet şartile, bir cemile gösterilmek maksadile ve 3177 sayılı kanunun bu husustaki hükmünü tevsiian tanzim kılınmıştır.

14 neü madde ecebilere sühulet göstermek ve

menfaatlerini korumak düşüncesile yazılmıştır.

Her ecebının bulunmakta olduğu yerin Hükümetçe bilinmesindeki lüzum gayri kabili inkâr olduğundan 15 nei madde (bilvasıta haber verilmesine de cevaz verir) surette tadil edilerek yazılmıştır.

16 nei madde aynı düşünce ile ve ecebiler için sühulet gösterilmek suretile tadilen vücade getirilmiştir.

İçlerinde müteaddid kaza bulunan İstanbul ve Ankara şehirleri dahilinde bu maddenin hükmü tatbik olunmayacağı zikrolunmuştur.

Emniyet ve asayişin idamesi bakımından zarurî bulunan murakabenin yapılmasını temin için 17 nei madde tanzim edilmiştir.

Gerek vergi kaçakçılığın mâni olmak ve gerek bir ecebının kazanıcı ile sarfiyatı arasındaki farkın meşkûk membalar tarafından tesviyesi ihtimali bulunmak bakımından polisin ecebilerin malî hallerile de iştigal etmesi zarurî görüldüğünden 18, 19 ve 20 nei maddeler yazılmıştır.

Memleketin âli menfaati icab ettirdiği zaman her hangi bir mntakada ecebilerin toplu veya münferid olarak ikametlerinin meni hakkında İcra Vekilleri Heyetine salâhiyet verilmesi faydalı ve lüzumlu olduğundan 21 nei madde bu maksadla yazılmıştır.

22 nei madde polisin gerek ecebi ve gerek Türk vatandaşı hakkında tatbika salâhiyetli olduğu bir hükmü ecebilerin tâbi olacağı muameleleri tayin eden bir kanunda teyid etmek lüzumuna bianen yazılmıştır.

Memleketin emniyet ve asayişini, hududumuz içinde kaldıkları takdirde, ihlâl edecekler hakkında mâni tedbir olmak üzere 23 neü madde hükmü konmuştur. Bütün memleketler böyle bir hükmü kanunlarına koymuşlardır.

Türkiye Cümhuriyeti dahilinde ikametleri, millî ve içtimaî emniyetin mahfuziyetini temin bakımından caiz görülmeyen ecebiler hakkında yapılacak muameleyi vazihan tesbit için 24 ve 25 nei maddeler vücade getirilmiştir.

Bazı ecebi kadınların sınırdışı edilmek keyfiyetinin bir Türkle evlenerek Türk tabiiyetini iktisab etmek suretile bertaraf etmeğe teşebbüs ettikleri filiyatta görülmekle bu hale mâni bir tedbir olmak üzere 26 nei madde yazılmıştır.

27 nei madde her türlü tereddüdü izale maksadile yazılmıştır.

Cezaî müeyyideleri ihtiva eden 28, 29, 30, 31,

32, 33, 34, 35 ve 36 nci maddelerde yazılı cezalar Encümence yerinde görülmüştür.

27 nci madde müstesna zamanlarda ve fevkalâde hallerde istizanla vakit kaybedilib memleketin umumî emniyet be nizamını tehlikeye koymamak düşüncesile yazılmıştır.

Kanunun tatbikatile hassaten Dahiliye vekâleti meşgul olacağından evrakın, şekillerinin onun tarafından tesbiti muvafık görülmüş ve 38 nci madde yazılmıştır.

Harçların, vergilerin tahsili usulüne ve cezaların umumî hükümlere göre tahsili muvafık görülerek 39 ncu ve 40 nci maddeler yazılmıştır.

İkamet tezkerelerinden alınan harçlar haddi itidalde ve kâfi miktarda olduğundan Encümen bundan maada her ne suretle olursa olsun mükellefiyet tahmil etmenin fazla olacağı kanaatine vâsil olmuş ve bu maksadla 41 nci madde yazılmıştır.

Bu lâyiha kanuniyet kesbettiği takdirde muahhar olmasına binaen 2510 sayılı iskân kanununun bazı hükümlerini ilga etmediğini tebarüz ettirmek maksadile 42 nci maddeye bir fıkra

ilâve olunmuştur.

Encümence tadilen tanzim kılman lâyihanın Ulu Heyete arzolanmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulmasına 17 - XII- 1937 tarihindeki toplantımızda karar verildi.

Da. E. Reisi	Reis V.	M. M.	Kâtib
Tekirdağ	Sasmun	Çanakkale	Tokad
<i>C. Uybadın</i>		<i>Ş. Yaşın</i>	<i>Hurrem Ergun</i>
Antalya	Bolu		Burdur
<i>R. Kaplan</i>	<i>Cemal Hüsnü</i>		<i>H. Onaran</i>
Bursa	Çanakkale		Çoruh
<i>Fatin Güvendiren</i>	<i>H. Ergeneli</i>		<i>Atıf Züzin</i>
Çorum	Erzurum		İstanbul
<i>Kemal Alparsar</i>	<i>Zeki Soydemir</i>		<i>Ş. A. Ögel</i>
Kars	Kütahya		Malatya
<i>E. Özoguz</i>	<i>M. Somer</i>	<i>Emrullah Barkan</i>	
Mardin	Samsun		Sıvas
<i>Edib Ergin</i>	<i>M. Ali Yürüker</i>		<i>S. Görkey</i>
Tokad	Urfa		Urfa
<i>Galib Pekel</i>	<i>M. Dinçsoy</i>	<i>Behçet Günay</i>	
Zonguldak	Kocaeli		
<i>Rifat Vardar</i>	<i>A. Said Akbaytuğan</i>		

İktisad encümeni mazbatası

T. B. M. M.
İktisad encümeni
Esas No. 1/809
Karar No. 23

15 - III - 1938

Yüksek Reisliğe

Yabancıların Türkiyede ikamet ve sayahatleri hakkında Dahiliye vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 7 - V - 1937 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılıb Encümenimize havale buyurulan kanun lâyihası Encümenimizde müzakere ve tedkik ve mucib sebebler lâyihasına zamimeten vekâlet namma gelen zat tarafından verilen izahat dinlenerek lâyiha esas itibarile kabul olundu.

Encümenimizce yapılması muvafık görülen tadiller aşağıda yazılıdır. Dördüncü maddenin birinci fıkrası ... İskân kanunları hükümleri mahfuz kalmak şartile kaydinin ilâvesi şeklinde tadilen 21 nci madde ... Encümenlerin münferid veya toplu halde ikametleri ve sayahatleri İcra Vekilleri Heyeti kararla men veya takyid edile-

bilir şeklinde,

22 nci maddenin ... kontrol fişlerini tâbirinden sonraki (her) kelimesinin ve son fıkrasının tamamen tayyi ile 39 ncu madde ... harçları ve harca müteallik cezaları ilâ şeklinde.

42 nci madde maddenin son fıkrasının tayyi ile

44 ncü madde bu kanun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur. Şeklinde ve diğer umum maddeler Dahiliye encümeninin kabul ettiği maddeler aynen kabul edilmiştir.

Havalesi mucibince Adliye encümenine tevdi edilmek üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

İk. E. Reisi	M. M. N.	Kâtib
İzmir	Niğde	Niğde
<i>R. Köken</i>	<i>Dr. R. F. Talay</i>	<i>Dr. R. F. Talay</i>

Konya <i>K. Okay</i>	Konya <i>H. Dikmen</i>	Gazi Anteb <i>R. Güres</i>	Gümüşane <i>E. S. Tör</i>	Giresun <i>M. Kılıç</i>	Kocaeli <i>İ. Dilblan</i>
Gazi Anteb <i>B. Kaleli</i>	Samsun <i>Ali Tunalı</i>	Eskişehir <i>E. Sazak</i>			

Adliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Adliye encümeni
Esas No. 1/809
Karar No. 61

25 - VI - 1938

Yüksek Reisliğe

Yabancıların Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında Dahiliye vekâletince hazırlanıp Başvekâletin 10 - V - 1937 tarih ve 6/1580 sayılı tezkeresiyle Büyük Meclise sunulan kanun lâyihası Adliye encümenine havale olunmakla Dahiliye ve İktisad encümenlerinin tadilleri ve mucib sebepler mazbatalarile birlikte Emniyet umum müdürünün huzurile tedkik ve müzakere olundu.

Ecnebinlerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında tatbik edilmekte olan hükümler Osmanlı İmparatorluğu zamanında neşredilmiş 1331 tarihli bir muvakkat kanunla bu kanuna ek olarak çıkarılan 938 ve 3177 sayılı kanunlara istinad etmektedir.

Ecnebinlerin ikamet ve seyahatleri hakkında memleketin emniyet ve asayiş bakımından tedbirler ittihazı zarurî olduğu kadar memlekete gelecek yabancılara kolaylıklar gösterilmesi de lüzumlu ve faydeli bulunduğundan kanunî mevzuatımız arasında toplu hükümleri muhtevi bir kanuna ihtiyaç olduğu derkâr bulunmakla bu maksadlar nazara alınarak hazırlanmış olan lâyiha encümenimizce esas itibarile kabul edilmiş ve Dahiliye encümeninin tdilâtı üzerinde tedkikat yapılarak bazı maddelerde değişiklikler yapılmış ve altı madde de zaid görülerek tayyedilmiştir.

Dahiliye encümeninin tertibine göre lâyihanın dördüncü maddesinde Türkiyede ikamet edemeyen ecnebinler dokuz bendde sayılmış ise de ahiren kabul edilen pasaport kanunile Türkiyeye girmesi memnu olan ecnebinler tesbit ve tayin kılınmış olduğundan aynı hükümlerin bu lâyiha-hada dercedilmesine mahal görülmemiş ve pasaport kanununa atıf suretile memlekete girmesi o kanun hükmüne göre memnu olanların Tür-

kiyede ikamet edemeyecekleri de tabî olduğundan dördüncü madde bu esasa göre encümenince yazılmıştır.

Beşinci maddenin ikinci fıkrasında bir sene-den fazla ikamet etmek isteyen ecnebinlere iki sene müddet için sekiz lira harç alarak ikamet tezkeresi verileceğine dair olan hükümden sonra bu müddet bitince yenisini almanın mecburî olduğu hakkında bir kayid ilâve olunmuştur.

Lâyihanın yedinci maddesinde almış oldukları ikamet tezkerelerini kaybetmiş olanlar hakkında yapılacak muamele gösterilmektedir. Buna dair olan fıkradan sonra Encümenimiz bir kayid ilâve ederek ikamet tezkerelerini kaybedenlerin hemen yenisini almağa mecbur oldukları tesbit edilmiştir. Bu suretle Emniyet memurları tarafından ikamet varakaları görülmek isteyenlerin tezkerelerini daha evvel kaybettikleri halde o günü kaybettiklerini söylemek suretile muayene ve talep vuku-una kadar geçebilecek zamandan istifade maksadile yenisini almakta ihmal etmemelerini temin için Encümen bu kayid ilâvesine lüzum görmüştür.

Dahiliye encümeninin sekizinci maddesi 1 Eylül 1937 tarihinde aldıkları ikamet tezkeresiyle Türkiyede beş sene-den fazla oturan ecnebinler için kazançları mikdarı gösterilerek mütekabiliyet şartile tenzilli bir harç alınması hükmünü tazammun etmekte olup bahsedilen tarih ile mukayyed olan bu madde mahdud ecnebi eşhasa taallük ettiğinden esas maddeler arasından çıkarılarak lâyihanın muvakkat maddesinin (A) bendine bir fıkra olarak dercini Encümen tensib etmiştir.

Encümenimizin tertibine göre 19 ncu madde Dahiliye encümeninin kabul ettiği 20 ncu mad-

deden ecebilerin evlenme boşanma ve çocuklarının doğması ve ölmesi gibi medenî hallerinde vukua gelecek değişikliklerin bildirilmesi mecburiyetine dair olan hükmü alınarak maddeye konmuş ve bundan başka ecebilerin mülkiyetleri altında bulunan veya sonradan temellük edecekleri veyahud ferağ edecekleri gayrimenkuller hakkında ihbarda bulunmalarına gayrimenkuller alım ve satımın tapu idarelerince yapılacak bir muamele olduğundan buna aid hususların Hükümetçe bilinmesi kabil olduğundan bu kısım maddeden çıkarılmıştır. Ancak bu lâihanın kanuniyet iktisab ederek meriyete geçtikten sonra bir defaya mahsus olmak üzere Türkiyede ikamet etmekte olan ecebilerin temellükü altında bulunan gayrimenkuller için zabıtaya, bir kolaylık olmak üzere beyanname vermeleri mecburiyeti muvakkat maddenin B bendine işaret edilmiştir.

20 nci madde ile ecebilerin mevcut kanunlara göre girmeleri ve oturmaları memnu olan yerlerden başka memleketin muayyen mntakalarında görülecek her hangi bir lüzum üzerine münferid veya toplu olarak ikamet ve seyahatlerinin menedilebileceğine dair olan hüküm mutlak olarak Encümenimizce yazılmış ve Dahiliye encümeninin 21 nci maddeye köy kanunu ve emniyet ve asayiş maksadile tasrih ettiği kayidler lüzumsuz görülmüştür.

23 ncü maddede Türk ırkına mensub ecebi tabiiyetinde bulunan kimselerin sınırdışı edilmeleriyle tabiiyetsiz veya yabancı çingenelerin ve Türk kültürüne bağlı olmayan göçebelerin sınırdışı edilmelerine aid hükümler toplanarak bu maddede yazılmıştır.

Dahiliye encümeninin bu maddenin karşılığı olan 24 sayılı maddesinde birinci fıkrada tafsille yazılan hükümlerden sınırdışı etmek hususunda Dahiliye vekâletine bu kanunda verilen mutlak salâhiyete ve sınırdışı edileceklerin bir ceza ile mahkûm oldukları halde mahkûmiyetlerinin infazı tabii bulunduğuna göre maddede bu cihetlerin dercedilmesi Encümenimizce zaid addedil-

miştir.

24 ncü maddenin son fıkrasında yazılı adı cürümlerden dolayı memleketimize ltica etmek isteyenler hakkında umumî hükümlerin tatbiki tabii bulunmakla maddede tasrih edilmesi lüzumsuz görülerek Encümenince çıkarılmıştır.

27 nci madde Dahiliye encümeninin 28, 29 ncu maddeleri birleştirilerek bir madde halinde yazılmıştır.

Dahiliye encümeninin 32 ve 33 ncü maddeleri de birleştirilip 30 ncu madde olarak encümenin tertib ettiği lâihaya bir madde halinde konulmuştur.

Dahiliye encümeninin 34 ncü maddesi bu kanunda tasrihine lüzum olamayan ve Hükümetin esasen salâhiyeti dahilinde bulunan hükümlerden olduğundan lâihadan çıkarılmıştır.

Dahiliye encümeninin 39 ncu maddesi de bütün resim ve teklifler hakkında yapılan muamelenin bu kanuna göre alınacak harçlar için de tatbiki tabii bulunduğundan Tahsili emval kanununun tatbik edileceğine dair olan hüküm de yerinde görülmediğinden buna dair olan madde tayyolunmuştur.

Encümenimizin tertibine göre 31 nci madde ibare düzeltilmesi suretile yeniden yazılmıştır.

Bu kanun hükümlerinin tatbiki, ihtiva ettiği hükümler dolayisile bir çok vekâletleri alâkalandırıldığından 38 nci madde bu mütaleaya mebni değiştirilmiştir.

Encümenince yapılan tadillerle lâihiha müstaceliyet kararile müzakere ve kabul buyurulmak dileğiyle Yüksek Reislîğe sunulur.

Adliye En. Reisi	M. M.	Kâtib
Çorum	Kocaeli	Erzurum
Münir Çağıl	Salâh Yargı	F. Sirmen
Antalya	Kayseri	Balıkesir
T. Arıcan	R. Özsoy	O. Niyazi Burcu
Antalya	Konya	Urfa
Numan Aksoy	R. Türel	F. Gökbudak
Kocaeli		Bursa
Ragıp Akca		S. F. Talay

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Yabancıların Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — Pasaport kanunu hükümlerine uygun bir şekilde gelen her yabancı için Türk kanunları ile tayin olunan şart ve kayidler dairesinde Türkiyede ikamet ve seyahat serbesttir.

MADDE 2 — Yabancılar Türkiyeye geldikleri tarihten itibaren ilk tavakkuf ettikleri şehir, kasaba veya köyde 24 saat zarfında buldukları yerin polis veya jandarma karakoluna bizzat müracaatla kendilerinin ve yanndakilerin hüviyetlerini isbat etmeğe ve imzalı bir beyanname vermeğe mecburdurlar. Bu beyannameler hiç bir harç veya resme tâbi değildirler. Sıhhi mazeretlerini isbat edenlerden bu mecburiyeti pasaport veya diğer vesikalarmı bizzat dolduracakları beyannamelerine raptetmek suretile emin vasıtalarla da yapabilirler. Transit vize ile durmaksızın gelib geçen yabancıların Türkiye Cümhuriyeti sınırlarından girer ve çıkarken polise verecekleri kontrol fişleri işbu maddedeki beyanname yerine geçer.

MADDE 3 — Türkiyede 15 günden fazla kalacak yabancılar ikinci maddenin birinci fıkrası ile anılan beyanname-den maada imzalı diğer bir beyanname vererek 5 nci maddede tasrih olunan ikamet tezkerelerini almakla mükelleftirler. Bu tezkereleri almakla mükellef tutulan yabancıların ikinci maddede yazılı mühlet zarfında müracaatları halinde yalnız işbu madde ile tasrih edilen be-

DAHİLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Ecnebilerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — Psaparot kanunu hükümlerine uygun bir şekilde gelen her ecnebi için Türkiyede ikamet ve sayahat Türk kanunları ile tayin olunan şart ve kayidler dairesinde serbesttir.

MADDE 2 — Ecnebler Türkiyeye geldikleri tarihten itibaren ilk tevakkuf ettikleri şehir, kasaba veya köyde yirmi dört saat zarfında buldukları yerin polis karakoluna ve polis karakolu bulunmıyorsa jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta müracaatla kendilerinin ve beraberlerinde bulunanların hüviyetlerini isbat etmeğe ve imzalı bir beyanname vermeğe mecburdurlar.

Bu beyannameler hiç bir harç ve resme tâbi değildirler.

Transit vizesile durmadan gelib geçen ecnebilerin Türkiye Cümhuriyet sınırlarından girer ve çıkarken polise verecekleri kontrol fişleri yukarıki fıkrada yazılı beyanname yerine geçer.

MADDE 3 — Türkiyede on beş günden fazla kalacak olan ecnebler bu müddet bitmeden salâhiyetli emniyet makamlarına bizzat veya bilvasıta ikinci maddede yazılı beyanname-den başka bir beyanname vererek beşinci madde hükmüne göre ikamet tezkeresi almakla mükelleftirler.

Ancak ikinci maddede yazılı müddet içinde ikamet tezkeresi almak için müracaat eden ecnebilerin bu madde hükmüne göre yalnız bir beyanname vermeleri kâfidir.

İKTİSAD ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Ecnebilerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — Dahiliye encümeninin 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2 — Dahiliye encümeninin ikinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3 — Dahiliye encümeninin 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

ADLİE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Ecnebilerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — Dahiliye encümeninin 1 nci maddesi aynen

MADDE 2 — Dahiliye encümeninin 2 nci maddesi aynen

MADDE 3 — Dahiliye encümeninin 3 ncü maddesi aynen

Hü.

yannameyi vermeleri kâfidir.

Aynı ikamet tezkerelerine sahibinin müstakil bir iş sahibi olmayan karısı ile evli olmayan on sekiz yaşmdan küçük çocuklarının kaydolanması caizdir.

Dul veya kocası yanında olmayan bir kadının ikamet tezkeresine evli olmayan on sekiz yaşmdan küçük çocukları da kayid olunabilir.

MADDE 4 — Vaziyetleri

tarikli ve sayılı pasaport kanununun dördüncü maddesinde sayılan hallere uygun olduğu anlaşılanlara ikamet tezkeresi verilemez. Bu gibi kimseler hakkında yirminci madde hükümleri tatbik olunur.

Da. E.

MADDE 4 — Aşağıda vasıfları sayılan ecnebler Türkiye'de ikamet edemezler:

A) Dilenci ve serseriler,

B) Tehlikeli delillerle tedavisi kabil olmayan daimî bulaşıcı hastalıklara müptela olanlar.

(Bu gibi hallerin tabib raporu ile tevsiki lâzımdır. Türkiye'de mukim ecneblerden, ailesi nezdinde bulunan küçüklerle her hangi bir tedavi müessesesinde ve kendi vesaitile tedavi altında bulunanlar veya nakillerinde sıhhi mahzur görülenler, bu hükümlerden istisna edilebilirler.)

(C) Mücrimlerin iadesine aid mukavelelerde daima yazılması kabul edilen suçlardan biri ile mahkûm bulunanlar,

(D) Yanlarında Türkiye'de on beş gün kalıbı tekrar gitmeğe yetişecek kadar para bulunmadığı gibi Türkiye'de kendilerini himaye etmeyi kabul eden yakın akrabası bulunduğunu veya Türkiye'de ecnebilere kanunla menedilmemiş olan işlerden birini tutacaklarını isbat edemeyenler,

(E) Her hangi bir suretle Türkiye'yi terke davet veya memleketten sınırdışı edilmiş olubta avdetlerine müsaade edilmemiş olanlar,

(F) Her hangi bir suretle Türk vatandaşlığından çıkmış olubta 1312 sayılı vatandaşlık kanununu mucibince avdetlerine müsaade edilmemiş bulunanlar,

(G) Türkiye Cumhuriyetinin emniyetini veya umumî nizamını bozmak niyetile veya bu harekette bulunanlarla bulunmak isteyenlere yardım maksadile geldiklerinden şüphe edilenler,

(H) Fahişeler ve kadınları fuşşa sevk ederek geçinmeği meslek edinenler,

(T) Hükûmetten resmî müsaade almadan müracaat edibde gittikleri ecnebi memleketlere

İk. E.

Ad. E.

MADDE 4 — 2510 sayılı İskân kanununun hükümleri mahfuz kalmak şartile aşağıdaki vasıfları sayılan ecnebler Türkiyede ikamet edemezler.

A - Dilenci ve serseriler,

B - Tehlikeli delilerle tedavisi kabil olmayan daimî bulaşıcı hastalıklara mübhelâ olanlar,

Bu gibi hallerin tabib raporu ile tevsiki lâzımdır. Türkiyede mukim ecneblerden, ailesi nezdinde bulunan küçüklerle herhangi bir tedavi müessesesinde ve kendi vesaitile tedavi altında bulunanlar veya nakillerinde sıhî mahzur görülenler, bu hükümlerden istisna edilebilirler.

C - Mücrimlerin iadesine aid mukavelelerde daima yazılması kabul edilen suçlardan biri ile mahkûm bulunanlar,

D - Yanlarında Türkiyede 15 gün kalıb tekrar gitmeğe yetişecek kadar para bulunmadığı gibi Türkiyede kendilerini himaye etmeyi kabul eden yakın akrabası bulunduğunu veya Türkiyede ecneblere kanunla menedilmemiş olan işlerden birini tutacaklarını isbat edemeyenler,

E - Her hangi bir suretle Türkiyeyi terke davet veya memleketten sınırdışı edilmiş olubda avdetlerine müsaade edilmemiş olanlar,

F) Her hangi bir suretle Türk vatandaşlığından çıkmış olubda 1312 sayılı vatandaşlık kanunu mucibince avdetlerine müsaade edilmemiş bulunanlar

G - Türkiye Cümhuriyetinin emniyetini veya umumî nizamını bozmak niyetile veya bu harekette bulunanlarla bulunmak isteyenlere yardım maksadile geldiklerinden şüphe edilenler,

H - Fahişeler ve kadımları fuhşa sevk ederek ge-

MADDE 4 — Pasaport kanununa göre memlekete girmesi memnu olanlar Türkiyede ikamet edemezler.

MADDE 5 — İkamet tezkereleri iki aylık ve bir yıllık olmak üzere iki cinstir. İki aylık tezkereler Türkiyede on beş günden fazla ve iki ayı geçmeyecek surette ikamet edecek yabancılara ve bir yıllık tezkereler Türkiyede bir yıl ikamet edecek yabancılara verilir.

İkamet tezkereleri sahiplerinin Türkiyede ve tezkerelerde yazılı müddetler zarfında ikametleri için muteber olub yabancıların yabancı memleketlere gitmeleri halinde pasaportlarının vizesi anında istirdad olunur.

Müddetleri bitmemiş olan ikamet tezkerelerinin Türkiyeye dönmeleri halinde sahiblerine iade olunması caizdir. Ancak bu gibi tezkerelerin refakat hanelerinde yazılı olanların da husule gelmiş olacak değişikliklerin mahsus hanesine polisçe kayid ve işaret olunması lâzımdır.

Bir ikamet tezkeresinin refakat hanesindekiler gidib asıl sahibi Türkiyede kaldığı veya asıl sahibi gibi refakatindekiler kaldığı takdirde mahsus hanesine polisçe işaret olunmak suretile Türkiyede kalanlar tarafından kullanılması caizdir.

MADDE 6 — İki aylık ikamet tezkereleri üç türk lirası ve bir yıllık ikamet tezkereleri altı türk lirası harca ve bu tezkereleri almak için verilen beyannameler damga resmine tabidir.

bir daha avdet etmemek fikrile ve yerleşmek maksadile gelenler.

MADDE 5 — Üçüncü maddeye göre ecnebilere verilecek ikamet tezkereleri için Türkiyede 16 günden iki aya kadar ikamet edecek ecnebilere üç ve iki aydan bir seneye kadar ikamet edecek ecnebilere beş Türk lirası ikamet tezkeresi harcı ödemekle mükelleftirler.

Bir seneden fazla ikamet etmek isteyen ecnebilere, sekiz lira harç alarak, en çok iki sene için ikamet tezkeresi verilir.

Aile sahibi olan ecnebilere beraberlerinde bulunan karıları ve 18 yaşını doldurmuş çocukları kendi ikamet tezkerelerine kaydolunur ve bunlardan harç aranmaz. Ancak bu vaziyette olan kadın ve çocuklardan müstakil iş sahibi olanlar ayrıca ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar.

MADDE 6 — Türkiyede ikametlerini temdid etmek isteyen ecnebilere ikamet tezkerelerini yenilemek için bu tezkerelerde yazılı müddetlerin hitamından itibaren on beş gün içinde üçüncü maddede yazılı makamlara müracaata mecburdurlar. Tezkerelerde yazılı müddetlerin hitamından evvel müracaat da caizdir. Bu suretle

İk. E.

çinmeği meslek edinenler,

T - Hükümetten resmî müsaade almadan muhaceret edibde gittikleri ecnebi memleketlere bir daha avdet etmemek fikrile ve yerleşmek maksadile gelenler.

MADDE 5 — Dahiliye encümeninin 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Ad. E.

MADDE 5 — Üçüncü maddeye göre ecnebilere verilecek ikamet tezkereleri için Türkiye de on altı günden iki aya kadar ikamet edecek ecnebilir üç ve iki aydan bir seneye kadar ikamet edecekler beş Türk lirası ikamet tezkeresi harcı vermekle mükelleftirler.

Bir seneden fazla ikamet etmek isteyen ecnebilere sekiz lira harç alınarak en çok iki sene için ikamet tezkeresi verilir. Bu müddet bittikten sonra yenisini almak mecburidir.

Aile sahibi olan ecnebilerin beraberlerindeki karıları ve on sekiz yaşını doldurmamış çocukları kendi ikamet tezkerelerine kaydolunur ve bunlar için harç alınmaz. Ancak bu vaziyette olan karı ve ve çocuklardan müstakil iş sahibi olanlar ayrıca ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar.

MADDE 6 — Dahiliye encümeninin 6 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6 — Dahiliye encümeninin 6 nci maddesi aynen

Hü.

Üçüncü maddenin ikinci fıkrası mucibince iki aylık ikamet tezkerelerine kaydı caiz olanlar için ellışer kuruş ve bir yıllık tezkerelere kaydı caiz olanlar için de birer lira harç zammı alınır.

Bir yıldan fazla ikamet edecek yabancılara istedikleri takdirde bir yıllık harcin iki misli tediye edilmek şartile en çok iki yıl için muteber ikamet tezkeresi verilmesi caizdir.

MADDE 7 — İkamet tezkerelerinin bunlarda yazılı olan müddetlerin sona ermesinden itibaren bir ay zarfında yenileri ile değiştirilmesi lâzımdır. Yeni tezkereler verilirken sahiblerinin ve refakat hanesinde yazılı olanların vaziyetlerinde değişiklikler olmuş sa alâkadarlardan yeniden beyanname alınması lâzım gelir.

MADDE 8 — Harcı verilmiş ikamet tezkerelerini kaybedenler veya kullanılmayacak derecede yıbrandıran yabancılar yeniden ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar.

Bu takdirde ilk tezkere esas edinilir ve bu tezkerede yazılı olan müddete munhasır olmak üzere altıncı maddede gösterilen harçların yarısı alınır.

MADDE 9 — Talebe sıfatile veya resmî bir makamın tavsiyesi üzerine sırf ilmî araştırma ve çalışmalarda bulunmak maksadile Türkiyede ikamet edecek olan veya menşe itibarile Türk ırkımdan bulunan veya gazete muhabiri olan yabancılardan altıncı maddede yazılı harçların dörtte biri alınır.

Gurub halinde ve sırf seyahat

Da. E.

yeniden verilecek ikamet tezkereleri için müracaat edenlerden beşinci maddede yazılı harçlar tam olarak alınır. Vaziyetlerinde değişiklik olmayan ecnebilere yeniden üçüncü maddedeki beyannameyi vermezler.

MADDE 7 — Harcı verilmiş ikamet tezkerelerini kaybettikleri tahakkuk eden ecnebilere asıl tezkerelerinin muteber olduğu müddete munhasır kalmak kaydıle yeniden verilecek ikamet tezkerelerinden beşinci maddede yazılı harçların yarısı alınır.

MADDE 8 — 1 Eylül 1937 tarihinde ikamet tezkeresi almak suretile Türkiyede ikamet müddetleri beş seneyi geçmiş olup senelik kazançları 240 liradan az bulunan ecnebilere yeniden verilecek ikamet tezkerelerinden, mütekabiliyet şartile, dörtte bir nisbetinde harç alınır.

MADDE 9 — Aşağıda yazılı vaziyette olan ecnebilere bir senelik ikamet tezkereleri harçsız olarak verilir :

A) Talebe sıfatile Türk mekteblerinde okuyanlar,

B) Resmî bir makamın tavsiyesile sırf ilmi araştırma ve çalışmalarda bulunmak maksadile ikamet edenler,

C) Menşe, itibarile Türk ırkımdan olanlar,

D) Münhasıran gazete muhabirliği için gelenler,

İk. E.

Ad. E.

MADDE 7 — Dahiliye encümeninin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7 — Harcı verilmiş ikamet tezkerelerini kaybettikleri tahakkuk eden ecnebilere asıl tezkerelerinin muteber olduğu müddete münhasır kalmak kaydile yeniden verilecek ikamet tezkerelerinden beşinci maddede yazılı harçların yarısı alınır.

İkamet tezkerelerini kaybedenler hemen yenisini almağa mecburdurlar.

MADDE 8 — Dahiliye encümeninin 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9 — Dahiliye encümeninin 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8 — Dahiliye encümeninin 9 ncu maddesi aynen

Hü.

maksadile Türkiyeye gelmiş olanlar ikamet tezkeresi almazlar.

MADDE 10 — Türkiyede bulunan yabancı Devlet elçilik ve konsolosluk resmî mensubları ile karıları ve evli olmayan on sekiz yaşmdan küçük çocukları ikinci, üçüncü, on ikinci, on üçüncü ve on dördüncü maddeler hükümlerinden müteakabiliyet şartile müstesnadırlar. Bunlardan elçilik mensublarına Hariciye vekâleti delâletile Emniyet İş. U. Müdürlüğünce ve konsolosluk mensublarına vilâyetlerce fotoğraflı birer hüviyet cüzdanı verilir. Hizmetlerinde bulunan müstahdemler hususunda on altıncı madde hükümlerinin tatbiki elçilikler için Hariciye vekâleti ve konsolosluklar için de vilâyetler vasıtasile olur.

MADDE 11 — Devlet müesseseleri ile belediyeler tarafından istihdam edilen yabancı mütehassıslara daireleri tarafından gönderilecek beyannameler üzerine Emniyet İş. U. Müdürlüğünce birer hüviyet cüzdanı verilir.

Bir gûna resim ve harca tâbi olmayan bu cüzdanlara yabancı mütehassısların müstakil bir iş sahibi olmayan karıları ile evli olmayan on sekiz yaşmdan küçük çocuklarının da kayıtları caizdir.

MADDE 12 — İkametgâhlarını değiştiren yabancılar keyfiyeti 24 saat zarfında çıktıkları ve yeni naklettikleri ikametgâ-

Da. E.

E) Hükümet, hususî idareler veya belediyeler tarafından istihdam edilecek mütehassıslar, (Mülteciler ve hususî surette ilmî tedkikler için Türkiyeye gelen ecnebilere verilecek ikamet tezkerelerinin tamamen veya kısmen harçten istisnasma Hükümet salâhiyetlidir).

MADDE 10 — Müşterek pasaportla grup halinde ve seyahat maksadile Türkiyeye gelen ecnebilir iki ay müddet için ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler.

Bu gibi ecnebilir Türkiyede ilk geceyi geçirdikleri han, otel, misafirhane, pansiyon ve hususî evlerde en yakın polis karakollarından tedarik edecekleri beher beş kuruş kıymetli beyannamelerden üç nüshayı doldurarak 24 saat zarfında bu karakollara bizzat veya bilvasıta tevdi etmeğe mecburdurlar. Bu beyannamelerden bir nüshası polisçe vize edildikten sonra sahiblerine iade edilir ve Türkiye dahilinde iki ay müddetle muteber hüviyet vesikası olarak kullanılır. Bu beyannameler ikinci maddede yazılı beyannameler hükmünde olup pula tâbi değildir.

Grup halinde gelen ecnebilirlerden grup gittikten sonra ayrılarak Türkiyede kalacak olanlar hakkında bu kanunun ve pasaport kanununun hükümleri dairesinde muamele yapılır.

MADDE 11 — Konferanslara, beynelmilel sergilere ve kongrelere, bayram ve spor şenliklerine iştirak maksadile Türkiyeye gelecek ecnebilir iki ay müddet için ikamet tezkeresi almakta muafırlar.

Bunlardan müşterek pasaportla gelenler üçüncü madde hükümlerine tâbidirler.

Lüzum halinde Hükümet bu müddeti altı aya kadar temdid edebilir

MADDE 12 — Triptik vesikalarile gelen ecnebi seyyahlar iki ay müddetle ikamet tezkeresi almaksızın Türkiyede kalabilirler. Bunlardan iki aydan ziyade ikamet edecek olanlar be-

İ. E.

Ad. E.

MADDE 10 — Dahiliye encümeninin 10 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9 — Dahiliye encümeninin 10 ncu maddesi aynen

MADDE 11 — Dahiliye encümeninin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10 — Dahiliye encümeninin 11 nci maddesi aynen

MADDE 12 — Dahiliye encümeninin 12 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11 — Dahiliye encümeninin 12 nci maddesi aynen

Hâ.

hm bulunduğu yerin polis veya jandarma karakollarına haber vermeğe ve kayıdlerini tashih ettirmeğe mecburdurlar.

MADDE 13 — Yabancılar 24 saatten fazla süren bir şehir içindekiler müstesna olmak üzere bir kaza mmtakasını aşan seyahatlerinde on ikinci maddede tasrih edilen ihbarla mükelleftirler.

MADDE 14 — İkamet, misaferet ve yahud her hangi diğer bir maksatla yanlarına, evlerine ve idareleri altında bulunan yerlere her hangi bir yabancıyı kabul eden hakiki ve hükmi her şahıs 24 saat zarfında en yakın polis veya jandarma karakoluna o yabancıların adını ve soy adını, mesleğini ve taşıdığı kontrol fişi veya ikamet tezkeresi veya hüviyet cüzdanı tarih ve sayısını ve yanındaki bildirmeğe mecburdurlar.

Yatısız ziyaretler bu hükme tâbi değildir.

MADDE 15 — Yabancılar Türkiyede ancak kanunun kendilerine men etmediği işleri tutabilirler. Türkiyede serbest veya memur, müstahdem ve işçi sıfatıyla çalışacak yabancılar keyfiyeti ikamet ettikleri yerin polis veya jandarma karakolu-

Da. E.

şinci maddede yazılı harçların yarısını ödeyerek ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar.

MADDE 13 — Türkiyede bulunan ecnebi Devlet elçilik ve konsolosluk resmî memurları ile aileleri efradı ikinci, üçüncü, on beşinci, on altıncı, on sekizinci, on dokuzuncu ve yirminci maddeler hükümlerinden, mütekabiliyet şartile, müstesnadırlar.

Bunlardan elçilik memurlarına Hariciye vekâleti konsolosluk memurlarına vilâyetler tarafından birer hüviyet varakası verilir.

Elçiliklerin hizmetinde bulunan ecnebilere de mütekabiliyet şartile ve Hariciye vekâletinin delâletile Emniyet umum müdürlüğünce birer hüviyet varakası verilir ve bunlar üçüncü maddede yazılı ikamet tezkerelerini almazlar.

Konsoloslukların hizmetinde bulunan ecnebilere üçüncü madde mucibince bir senelik ikamet tezkereleri mütekabiliyet şartile harçsız olarak verilir.

MADDE 14 — Elleriindeki ikamet tezkerelerinin müddeti dolmadan tekrar avdet etmek üzere Türkiye haricine giden ecnebilere ikamet tezkerelerini mahallî emniyet makamlarına bırakarak üç ay içinde dönmüş olanlara ikamet tezkereleri geri verilir.

MADDE 15 — İkametgâhlarını değiştiren ecnebilere keyfiyeti 24 saat zarfında çıktıkları ve naklettikleri ikametgâhın bulunduğu yerin polis veya jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta haber vermeğe ve kayıdlerini tashih ettirmeğe mecburdurlar.

İk. E.

Ad. E.

MADDE 13 — Dahiliye encümeninin 13 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12 — Dahiliye encümeninin 13 ncü maddesi aynen

MADDE 14 — Dahiliye encümeninin 14 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 13 — Dahiliye encümeninin 14 ncü maddesi aynen

MADDE 15 — Dahiliye encümeninin 15 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14 — Dahiliye encümeninin 15 nci maddesi aynen

Hü.

na ihbara ve ikamet tezkeresini kaydettirmeğe mecburdurlar.

MADDE 16 — Yanlarında, evlerinde ve idareleri altında bulunan yerlerde herhangi bir yabancıyı hangi sıfatla olursa olsun çalıştıran hakikî ve hükmi her şahıs o yabancıyı adını ve soy adını, mesleğini ve taşıdığı ikamet tezkeresi tarih ve sayısını ve ikametgâh adresini ve gördüğü işle aldığı maaş veya ücret miktarını gösterir imzalı bir beyannameyi üç gün zarfında en yakın polis veya jandarma karakoluna göndermeğe mecburdur. İkamet tezkeresi olmayan yabancıların çalışması ve çalıştırılması memnurdur.

MADDE 17 — Yabancıların kanunlarla tayin olunan askerî mmtakalara girmeleri memnurdur. Hükümet bunlardan ve (442) sayılı köy kanunu ile tayin olunanlardan maada umumî emniyet ve asayişin muhafaza maksadile yabancıların tek başına veya toplu olarak memleketin muayyen mmtakalarında ikamet ve seyahatlerini takyid veya men edebilir.

MADDE 18 — Yabancılar ellerindeki hüviyet cüzdanlarını veya tezkereleri veyahud pasaport ve kontrol fişlerini her isteyişinde polis veya jandarmaya göstermeğe mecburdur. Polis veya jandarma hüviyetinden şübhelendiği yabancılar hakkında gereği gibi tahkikata salâhiyetlidir.

MADDE 19 — Dahiliye ve kâleti memlekette kalmasını umumî emniyete ve siyasi ve idari icablara muzır saydığı ya-

Da. B.

MADDE 16 — Ecnebler 24 saatten fazla süren ve aynı şehir içindeki kazalar müstesna olmak üzere bir kaza mmtakasını aşan seyahatlerinde de hareket ve muvasalat ettikleri yerin polis veya jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta haber vermek ve tezkerelerine işaret verdirmekle mükelleflerdir.

MADDE 17 — İkamet, müsaferet veyahud herhangi diğer bir maksadla yanlarına, evlerine ve idareleri altında bulunan yerlere her hangi bir ecnebiyi kabul eden hakikî ve hükmi her şahıs 24 saat zarfında en yakın polis veya jandarma karakoluna o ecnebinin adını ve soy adını, tabiiyetini ve mesleğini ve taşınmakta olduğu hüviyetine aid vesikanın mahiyet, tarih ve numarasını ve yanındakileri bildirmeğe mecburdurlar. Hiç bir menfaat mukabilinde olmayan ve müddeti yedi günü geçmiyen hususî müsafiretler bu hükümden müstesnadır.

MADDE 18 — Ecnebler Türkiyede ancak kanunun kendilerine menetmediği işleri tutabilirler. Türkiyede serbest olarak veya memur, müstahdem ve işçi sıfatile çalışacak ecnebler keyfiyeti üç gün zarfında ikamet ettikleri yerin polis veya jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta haber vermeğe ve ikamet tezkerelerine kaydettirmeğe mecburdurlar.

MADDE 19 — Yanlarında, evlerinde ve idareleri altında bulunan yerlerde her hangi bir ecnebiyi hangi sıfatla olursa olsun çalıştıran hakikî ve hükmi her şahıs o ecnebinin adını ve

İk. E.

MADDE 16 — Dahiliye encümeninin 16 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 17 — Dahiliye encümeninin 17 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 18 — Dahiliye encümeninin 18 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19 — Dahiliye encümeninin 19 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Ad. E.

MADDE 15 — Dahiliye encümeninin 16 nci maddesi aynen

MADDE 16 — Dahiliye encümeninin 17 nci maddesi aynen

MADDE 17 — Dahiliye encümeninin 18 nci maddesi aynen

MADDE 18 — Dahiliye encümeninin 19 ncu maddesi aynen

Hü.

bancuları Türkiyeyi vereceği muayyen müddet zarfında terke davet edebilir.

Verilen muayyen müddet zarfında Türkiyeden çıkmayanlar hakkında 20 nci madde hükümleri tatbik olunur.

1) Dilenci ve serseri vaziyetine düşmek,

2) Amme nizamını veya sıhhatı tehdid edecek şekilde deli

MADDE 20 — Dahiliye ve kâletinin emrile aşağıda tasrih edilen hallerde bulunan yabancılar sınırdışı edilebilirler.

olmak veya daimi bulaşık bir hastalığı bulunmak,

3) En az altı ay hapsi icabettirecek bir suçla mahkûm olmak,

4) Kanun ve nizamlara ve Hükûmet makamları tarafından verilen emir ve talimatlara mütemadi bir şekilde riayetsizlik etmek,

5) Daha evvel Türkiyeden sınırdışı edilmiş ve avdetine izin verilmemiş veya Türk vatandaşlığını kaybetmiş veya bu vatandaşlıktan ıskat edilmiş olmak,

6) Türkiye Cumhuriyetinin umumî emniyetini ve nizamını bozmağa kalkışmak veya bozmak isteyenlerle el birliği ve yahud onlara yardım etmek,

7) Fuhşa sulûk etmek veya başkalarını fuhşa sevk ederek geçinmeği meslek edinmek.

İşbu maddenin hükümleri altına düşen yabancılar mahkûm olmuşlarsa mahkûmiyetlerinin hitamında sınırdışı edilirler. Sınırdışı edilenlerin sevk masrafları kendilerine ödettirilir. Masraflarını ödemekten aciz oldukları sabit olanların sevkleri

Da. E.

soy adını, tabiiyet ve mesleğini ve taşıdığı ikamet tezkeresi tarih ve sayısını ve ikametgâh adresini ve gördüğü işle aldığı maaş veya ücret mikdarını gösterir imzalı bir beyannameyi üç gün zarfında en yakın polis veya jandarma karakoluna vermeğe mecburdurlar.

MADDE 20 — Ecnobiler mevzu kanunlar dairesinde Türkiyede ötedenberi veya yeniden temellük veya âhare ferağ ettikleri gayrimenkullerin ve medenî hallerinde husule gelecek değişiklikleri üç gün zarfında buldukları mmtaka emniyet makamlarına imzalı bir beyanname ile beraber vermeğe ve keyfiyeti ikamet tezkerelerine kaydettirmeğe mecburdurlar.

İk. E.

Ad. E.

MADDE 20 — Dahiliye encümeninin 20 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19 — Türkiyede ikamet eden ecnebler medeni hallerinde husule gelecek değişiklikleri bir hafta içinde buldukları mmtaka emniyet makamlarına imzalı bir beyanname ile haber vermeğe ve keyfiyeti ellerindeki ikamet tezkerelerine kaydettirmeğe mecburdurlar.

Hü.

Devletçe temin olunur.

Yabancı tabiyette olan Türk vatandaşlarının sınırdışı edilmesi İcra Vekilleri Heyeti kararına bağlıdır.

Tabiiyetsiz veya yabancı devlet tebaası çingenelerin ve Türk kültürüne bağlı olmayan göçebelerin sınırdışı edilmesine de Dahiliye vekâleti salâhiyetlidir.

MADDE 21 — Sınırdışı edilmesine imkân hâsıl olmayanlar. Dahiliye vekâletinin tensib edeceği yerlerde ikamete mecbur edilebilirler.

MADDE 22 — Yabancıların Türk vatandaşları ile evlenme muameleleri polise alâkaları olup olmadığı tesbit edilmeden evvel niğâh yolu ile intaç edilemez. Sınırdışı edilmesine karar verilmiş yabancılarla Türk vatandaşları evlenemez.

Yabancıların Türklerle evlenmeleri Dahiliye vekilliğinin izni alınmadıkça nikâh yolu ile intaç edilemez.

MADDE 23 — Sınırdışı edilenlerden ağır hapis cezasını müstelzim bir cürümden dolayı mahkûm edilmiş olanlarla casusluğu sabit olmuş bulunanlar bir daha Türkiyeye dönmeyizler.

Diğer sebeplerle sınırdışı edilmiş olanların Türkiyeye dönebilmeleri Dahiliye vekâletinin tezkeresi üzerine alacak İcra Vekilleri Heyetinin kararına bağlıdır.

MADDE 24 — Beyannamelelerinde gerek kendilerinin ve gerek refakatlerinde bulunanların

Da. E.

MADDE 21 — Ecnebler memnu mmtakalara giremezler. Umumî emniyet ve asayişin muhafazası maksadile bu mmtakalardan ve 442 sayılı köy kanunu ile tayin olunan yerlerden başka memleketin muayyen mmtakalarında ecneblerin münferid veya toplu halde ikametleri, İcra Vekilleri Heyeti kararile menedilebilir.

MADDE 22 — Ecnebler ellerindeki hüviyet varakalarını ve tezkerelerini veya pasaport ve kontrol fişlerini her isteyişinde polis veya jandarmaya göstermeğe mecburdurlar.

Polis veya jandarma hüviyetinden şüphelendiği ecnebler hakkında gereği gibi tahkikata salâhiyetlidir.

MADDE 23 — Dahiliye vekâleti memlekette kalmasını umumî emniyete ve siyasi ve idari icablara muzır saydığı ecnebleri vereceği muayyen müddet zarfında Türkiyeden çıkmağa davet edebilir.

Verilen müddet zarfında Türkiyeyi terketmeyenler sınırdışı edilirler.

MADDE 24 — İşbu kanunun 4 ncü maddesinin (A, B, D) fıkralarında yazılı hallerde olan ecnebler geldikleri yerlere veya hudud harici-

İk. E.

Ad. E.

MADDE 21 — Ecnebler memnu mntakalara giremezler. Umumi emniyet ve asayişin muhafazası maksadile bu mntakalardan ve 442 sayılı köy kanunu ile tayin olunan yerlerden başka memleketin muayyen mntakalarında ecneblerin münferid veya toplu halde ikametleri ve seyahatleri İcra Vekilleri Heyeti kararele menedilebilir.

MADDE 22 — Ecnebler ellerindeki hüviyet varakalarını ve tezkerelerini veya pasaport ve kontrol fişlerini isteyişinde polis veya jandarmaya göstermeğe mecburdurlar.

MADDE 23 — Dahiliye encümeninin 23 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 24 — Dahiliye encümeninin 24 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 20 — Ecneblerin girmekten ve ikamet kanunla menedilmiş oldukları yerlerden başka memleketin muayyen mntakalarında münferid veya toplu bir halde ikamet veya seyahatleri İcra Vekilleri Heyeti kararele menedilebilir.

MADDE 21 — Ecnebler ellerindeki hüviyet varakalarını ve ikamet tezkerelerini veya pasaport ve kontrol fişlerini her iste nişte polis veya jandarmaya göstermeğe mecburdurlar.

MADDE 22 — Dahiliye encümeninin 23 ncü maddesi aynen

MADDE 23 — Ecnebi tabiiyetinde bulunan Türk ırkına mensub kimselerin sınır dışı edilmeleri İcra Vekilleri Heyeti kararele bağıdır.

Hü.

hüviyetlerini yanlış olarak gösterenler on beş günden iki seneye kadar hapis ve 25 liradan 300 liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır.

MADDE 25 — Bu kanunda bahsolunan ikamet tezkereleri ve hüviyet varakaları üzerinde kanuna aykırı her türlü sahtekârlıkları ve yolsuzlukları yapan ve yaptırnanlar Türk ceza kanununun 6 ncı babının 4 ncü fıslında yazılı cezalarla cezalandırılırlar.

MADDE 26 — İkinci madde hükümlerine riayet etmeyenler 25 liradan 50 liraya kadar ağır para ve bir aydan altı aya kadar hapis cezasile cezalandırılırlar.

MADDE 27 — Üçüncü ve yedinci madde hükümlerine riayet

Da. E.

ne geri çevrilirler. Aynı maddenin diğer fıkralarında yazılı hallerde olanlarla kanun ve nizamla ve Hükümetin salâhiyetli mercileri tarafından verilen talimat ve emirlere mütemadi bir şekilde riayetsizlik eden ecnebler, mahkûmiyetleri varsa cezalarını çektikten sonra, Dahiliye vekâletinin emrile smır dışı edilirler. Sınır dışı edilenlerin yol masrafları kendilerine ödettilir. Bu masrafları ödeyemeyecek derecede acizleri sabit olanların sevki Devletçe temin edilir.

Ecnebi tabiiyetteki Türk ırkına mensub kimselerin smır dışı edilmeleri İcra Vekilleri Heyeti kararına bağlıdır.

Tabiiyetsiz veya ecnebi Devlet tebaası olan çingenelerin ve Türk kültürüne bağlı olmayan ecnebi göçebelerin smır dışı edilmelerine Dahiliye vekâleti salâhiyetlidir. 23 ncü maddede yazılı olanlar ve bu madde mucibince smır dışı edilenler Dahiliye vekâletinin hususî müsaadesi alınmadıkça Türkiyeye dönemezler. Bunlardan ağır hapis cezasını müsteuzim bir cürümden dolayı Türkiyede mahkûm olmuş ve cezası çektirilerek smır dışı edilmiş bulunanlar bir daha Türkiyeye giremezler.

MADDE 25 — Memleket dışına çıkartılmasına karar verilip de pasaport tedarik edemediğinden veya sair bir sebeble Türkiyeyi terkedemeyenler Dahiliye vekâletinin göstereceği mahalde oturmağa mecburdurlar.

Siyasî sebeblerle Türkiyeye sığınan ecnebler ancak Dahiliye vekâletince müsaade olunacak yerlerde ikamete mecburdurlar. Adi cürümler dolayısıyla sığınanlar hakkında umumî hükümlere göre muamele olunur.

MADDE 26 — Bu kanun mucibince smır dışı edilmiş olan veya umumî hükümlere göre Türk vatandaşlığını kaybetmiş bulunan ecnebi kadımlarla smır dışı edilmesine veya vatandaşlıktan iskatma evlenme muamelesinin tekemmülünden evvel karar verilen ecnebi kadımlar 1312 sayılı Türk vatandaşlık kanununun 13 ncü maddesile ecnebi kadımlara bahşedilen haktan istifade edemezler.

MADDE 27 — Bu kanunun muhtelif maddelerinde yazılı istisnâ muamelelerden istifade

İk. E.

Ad. E.

Tabiiyetsiz veya ecnebi Devlet tebaası olan çingenelerin ve Türk kültürüne bağlı olmayan ecnebi göçebelerin sınırdışı edilmelerine Dahiliye vekâleti salâhiyetlidir.

23 ncü madde ile bu maddeye göre sınırdışı edilenler Dahiliye vekâletinin hususî müsaadesi alınmadıkça Türkiyeye dönemezler. Bunlardan ağır hapis cezasını müstelzim bir cürümden dolayı Türkiyede mahkûm olmuş ve cezası çekirilerek sınırdışı edilmiş bulunanlar bir daha Türkiyeye giremezler.

Sınırdışı edilenlerin yol masrafları kendilerine aittir. Bu masrafları vermekten âciz olanların sevkleri Devletçe temin edilir.

MADDE 25 — Dahiliye encümeninin 25 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 26 — Dahiliye encümeninin 26 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 27 — Dahiliye encümeninin 27 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 24 — Memleket dışına çıkarılmalarına karar verilip de pasaport tedarik edemediğinden veya sair bir sebepten dolayı Türkiyeyi terketmeyenler Dahiliye vekâletinin göstereceği yerde oturmağa mecburdurlar.

Siyasî sebeplerle Türkiyeye sığınan ecnebler ancak Dahiliye vekâletince müsaade olunacak yerlerde ikamet edebilirler.

MADDE 25 — Dahiliye encümeninin 26 nci maddesi aynen.

MADDE 26 — Dahiliye encümeninin 27 nci maddesi aynen.

Hü.

yet etmeyenlerden altmıcı madde-deki ikamet tezkeresi harçları iki misli olarak alındıktan maada bu gibi yabancılar üç günden üç aya kadar hapis veya beş liradan 100 liraya kadar ağır para cezasile de cezalandırılırlar.

MADDE 28 — 8 nci madde veya 9 ncu maddenin birinci fıkrası hükümlerine riayet etmeyenler tam harç tediyesine mecbur edilirler.

MADDE 29 — 12, 13, 14 15 ve 16 ncı maddeler hükümlerine riayet etmeyenler üç günden üç aya kadar hapis veya 5 liradan 100 liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılırlar. Bundan maada Hazinenin 16 ncı madde hükümlerine riayet olunmamasından doğacak zarar ve ziyarı o hükümleri icra ile mükellef şahıslara tazmin ettirilir.

MADDE 30 — Bilerek 17 nci madde hükümlerine riayet etmedikleri sabit olanlar, ayrıca takib ve tevkiflerini icab ettirecek diğer bir cürümleri için kanunların tayin ettiği cezalardan maada, Dahiliye vekilliğinin emrile sınırdışı edilebilirler.

Bu gibi yabancılar sınırdışı edilinceye kadar azami bir ay müddetle Emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulurlar.

MADDE 31 — Sınırdışı edildikleri halde Türkiye'ye tekrar gelmeye muvaffak olanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve yirmi beş liradan 200 liraya kadar ağır para cezasile ceza-

Da. E.

eden ecnebler haklarında o suretle muamele yapılmasını icab ettiren hal ve vaziyetlerinin zail olmasından itibaren on beş gün zarfında üçüncü maddeye göre müracaatla beşinci maddedeki hükümlere göre ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar.

MADDE 28 — Bu kanunda yazılı beyannamelere yanlış malûmat yazanlar on beş günden iki seneye kadar hapis ve yirmi beş liradan üç yüz liraya kadar ağır hapis cezasile veya bunlardan birile cezalandırılırlar.

MADDE 29 — Bu kanunda bahsolunan ikamet tezkereleri ve hüviyet varakaları üzerinde kanuna aykırı her türlü sahtekârlık ve yolsuzluklar yapan ve yaptranlar Türk ceza kanununun ikinci kitabının altmıcı babının dördüncü faslında yazılı cezalarla cezalandırılırlar.

MADDE 30 — İkinci ve onuncu maddeler hükümlerine riayet etmeyen ecnebler bir aydan altı aya kadar hapis ve yirmi beş liradan elli liraya kadar ağır para cezası ile veya bunlardan birile cezalandırılırlar.

MADDE 31 — Üçüncü, altmıcı ve 27 nci maddeler hükümlerine meşru bir mazeretleri olmaksızın riayet etmeyen ecneblerden beşinci maddedeki bir senelik ikamet tezkeresi harçları iki misli olarak alındıktan maada bu gibi ecnebler üç günden üç aya kadar hapis ve beş liradan

İk. E.

Ad. E.

MADDE 28 — Dahiliye encümeninin 28 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 29 — Dahiliye encümeninin 29 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 30 — Dahiliye encümeninin 30 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 31 — Dahiliye encümeninin 31 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 27 — Bu kanunda yazılı beyannamelere yanlış malûmat yazanlar ve ikinci madde ile dokuzuncu maddenin son fıkrası hükmüne riayet etmeyen ecnebiler on beş günden altı aya kadar hapis ve yirmi beş liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılırlar.

MADDE 28 — Dahiliye encümeninin 29 ncu maddesi aynen.

MADDE 29 — Üçüncü, altıncı ve yirmi altıncı maddeleri hükümlerine makbul bir sebebe müstenid olmaksızın riayet etmeyen ecnebirden beşinci maddede yazılı bir senelik ikamet tezkereleri harçları iki misli olarak almmakla beraber üç aya kadar hapis ve beş liradan yüz

Hü.

landırılırlar. Ve cezalarını çektikten sonra sınırdışı edilirler.

MADDE 32 — 21 nci madde mucibince gönderildikleri yerlerden kaçanlar bir aydan iki seneye kadar hapis cezasile cezalandırılırlar.

MADDE 33 — Hudud ve Dahiliye vekâletince tayin olunacak sahil vilâyetlerinde valiler memleketin umumî emniyet ve nizamı noktasından derhal çıkarılmaları lâzımgelen yabancıları sınırdışı edebilirler:

Bu gibi hallerde keyfiyetin mucib sebeblerle birlikte hemen Dahiliye vekâletine bildirilmesi mecburidir.

Dahiliye vekili lüzum görürse vilâyetlerin bu salâhiyeti kullanmalarını istizana tâbi tutar.

MADDE 34 — Bu kanunun tatbikinden evvel ikamet tezkeresi almış olan yabancılar tatbik tarihinden itibaren iki ay zarfında müracaatla vaziyetlerini bu kanuna uydurmağa mecburdurlar. Vaziyetlerini bu kanuna göre tanzim etmeyen yabancılar hakkında 27 nci maddede hükümleri tatbik olunur.

MADDE 35 — Bu kanunda anılan beyanname, hüviyet cüzdanları ve ikamet tezkerelerinin şekilleri ve muhteviyatı ve umumiyetle bu kanunun tatbik suretile aid talimatname Dahiliye vekâletince yapılacaktır.

Bu talimata göre tesbit olunacak beyannamelerle ikamet tezkereleri ve bunlara müteferri matbu evrak Hazinece temin olunur.

Da. E.

yüz liraya kadar ağır para cezasile veya bunlardan birile cezalandırılırlar.

MADDE 32 — 7,8 ve 9 ncu maddeler hükümlerine meşru bir mazeret olmaksızın riayet etmeyenlerden beşinci maddede yazılı bir senelik ikamet tezkeresi harçları iki misli olarak alınır.

MADDE 33 — 15, 16, 17, 18, 19 ve 20 nci maddeler hükümlerine meşru bir mazeret olmaksızın riayet etmeyenler üç günden üç aya kadar hapis veya beş liradan yüz liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılırlar. Bundan maada 19 ncu madde hükümlerine riayet olunmamasından dolayı Hazineye terettüb edecek zarar ve ziyarı o hükümlere riayetle mükellef şahıslara ödettirilir.

MADDE 34 — Bilerek 21 nci madde hükümlerine riayet etmedikleri sabit olan yabancılar, haklarında ayrıca takib ve tevkiflerini icab ettirecek diğer bir suçları için kanunların tayin ettiği cezalar tatbik olunmakla beraber, tevkif ve Dahiliye vekâletinin emrile sınırdışı edilebilirler.

MADDE 35 — Sınırdışı edildikleri veya Türkiyeyi terke davet olundukları halde müsaadesiz gelmeğe muvaffak olanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve 25 liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezasile veya bunlardan birile cezalandırılırlar. ve cezalarını çektikten sonra sınırdışı edilirler.

İk. E.

MADDE 32 — Dahiliye encümeninin 32 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 33 — Dahiliye encümeninin 33 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 34 — Dahiliye encümeninin 34 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 35 — Dahiliye encümeninin 35 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Ad. E.

liraya kadar ağır para cezasile veya bu cezalar-
dan birile cezalandırılırlar.

MADDE 30 — 7, 14, 15, 16, 18, 19 ve 26 nci maddeler hükümlerine ve 17 nci maddedeki ih-
bar mükellefiyetine makbul bir sebep olmaksızın
riayet etmeyenler üç aya kadar hafif hapis ve
beş liradan yüz liraya kadar hafif para cezasile
veya bunlardan birile cezalandırılırlar.

MADDE 31 — Sınır dışı edildikleri veya
Türkiyeyi terke davet olundukları halde müsaa-
desiz gelmeğe mütecasir olan ecnebiler bir aydan
altı aya kadar hapis ve yirmi beş liradan iki
yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırı-
lırlar. Bu suretle mahkûm edilenler cezaları çek-
tirildikten sonra sınır dışı edilirler.

Hü.

MADDE 36 — Bu kanunda bahis mevzuu olan harçları kendi zızaları ile ödemeyecekler hakkında ağustos 1325 tarihli (tahsili emval) kanunu hükümleri tatbik olunur.

MADDE 37 — Bu kanunda yazılı cezalar Sulh mahkemelerinde hükmolunur.

MADDE 38 — Ecnhebilerin memaliki osmaniyede seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli kanun ve buna aid talimatname ve kanunun 4 ncü ve 9 ncü maddelerini tadil eden 935 ve 983 sayılı kanunlarla 1930 tarihli ve 943/99 sayılı talimatname ve ikamet tezkerelelerinden alacak harçlar hakkındaki sayılı kanun ve bu kanun hükümlerine aykırı olan diğer bütün hükümler kaldırılmıştır.

Da. E.

MADDE 36 — 25 nci madde mucibince gönderildikleri yerlerden kaçanlar bir aydan iki sene kadar hapis cezasile cezalandırılırlar.

MADDE 37 — Dahiliye vekâleti lüzum göreceği hudud ve sahil vilâyetlerine memleketin umumî emniyet ve nizamı noktasından derhal çıkarılmaları lâzımgelen ecnepleri istizan etmeden sınırdışı etmek salâhiyetini verebilir. Bu vilâyetler bu madde hükümlerine göre muamele yaptıkları takdirde keyfiyeti mucib sebeplerile birlikte Dahiliye vekâletine bildirmeğe mecburdurlar.

MADDE 38 — Bu kanunda yazılı beyanname hüviyet varakaları ve ikamet tezkerelelerinin şekilleri ve muhteviyatı Dahiliye vekâletince tesbit ve bu kanunun tatbik sureti bir nizamname ile tayin olunur.

MADDE 39 — Bu kanuna göre alınması lâzımgelen harçları rızalarile vermeyenler hakkında (5 ağustos 1325.) tarihli (tahsili emval kanunu) hükümleri tatbik edilir.

MADDE 40 — Bu kanunda yazılı cezalar sulh mahkemelerince hükmolunur.

MADDE 41 — Ecnhebilerden ikamet ve seyahatleri için bu kanunda yazılı harç ve resimlerden başka hiç bir harç ve resim alınmaz.

MADDE 42 — Ecnhebilerin memaliki Osmaniyede seyahat ve ikametleri hakkında 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanunla mezkûr kanuna ek 983 ve 3177 sayılı kanunlar kaldırılmıştır.

2510 sayılı iskân kanununun hükümleri mahfuzdur.

İk. E.

MADDE 36 — Dahiliye encümeninin 36 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 37 — Dahiliye encümeninin 37 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 38 — Dahiliye encümeninin 38 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 39 — Bu kanuna göre alınması lâzım gelen harçları ve harca müteallik cezaları rizalarile vermeyenler hakkında 5 ağustos 1325 tarihli tahsili emval kanunu hükümleri tatbik olunur.

MADDE 40 — Dahiliye encümeninin 40 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 41 — Dahiliye encümeninin 41 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 42 — Ecnabilerin Memaliki Osmaniyede seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanunla mezkûr kanuna ek 983 ve 3177 sayılı kanunlar kaldırılmıştır.

Ad. E.

MADDE 32 — 24 ncü madde mucibince gönderildikleri yerlerden kaçanlar bir aydan iki seneye kadar hapis cezasile cezalandırılırlar.

MADDE 33 — Dahiliye encümeninin 37 ncı maddesi aynen

MADDE 34 — Dahiliye encümeninin 38 ncı maddesi aynen

MADDE 35 — Dahiliye encümeninin 40 ncı maddesi aynen

MADDE 36 — 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanunla bu kanuna ek olarak neşredilmiş olan 983 ve 3177 sayılı kanunlar kaldırılmıştır. 2510 sayılı iskân kanununun hükümleri mahfuzdur.

Hü.

Da. E.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun neş-
rinden evvel alınmış olan ve Hükümetçe mute-
ber sayılan ikamet tezkerelerinin müddetleri, bi-
tinceye kadar, tebdil ve tecdidi icab etmez.

MADDE 39 — Bu kanun 1
eylül 937 tarihinden itibaren
meriyet mevkiine girer.

MADDE 40 — Bu kanun hü-
kümünün icrasına Dahiliye,
Maliye ve Adliye Vekilleri me-
murdur. 7 - V - 937

Bş. V. V.	Ad. V.
<i>Dr. R. Saydam</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>
M. M. V.	Da. V.
<i>K. Özalp</i>	<i>Ş. Kaya</i>
Ha. V.	Ma. V.
<i>Dr. T. R. Aras</i>	<i>F. Ağralı</i>
Mf. V.	Na. V.
<i>S. Arıkan</i>	<i>A. Çetinkaya</i>
İk. V.	S. İ. M. V.
<i>C. Bayar</i>	<i>Dr. R. Saydam</i>
G. İ. V.	Zr. V.
<i>Rana Tarhan</i>	<i>Muhlis Erkmen</i>

MADDE 43 — Bu kanun neşri tarihinden
muteberdir.

MADDE 44 — Bu kanunun hükümlerini ic-
raya Dahiliye, Maliye ve Adliye vekilleri me-
murdur.

İk. E.

MUVAKKAT MADDE — Dahiliye encümeninin muvakkat maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 43 — Dahiliye encümeninin 43 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 44 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

Ad. E.

MUVAKKAT MADDE — A) 1 eylül 1937 tarihinde ikamet tezkeresi almak suretile Türkiye'de ikamet müddetleri beş seneyi geçmiş olub senelik kazançları iki yüz kırk liradan az bulunan ecnebilere yeniden verilecek ikamet tezkerelerinden mütekabiliyet şartile dörtte bir nisbetinde harç almır.

B) Bu kanunun meriyete girdiği tarihte Türkiye'de ikamet etmekte olan ecnebilere bir ay içinde mülkiyetleri altında bulunan gayrimenkulleri bir beyanname ile emniyet makamlarına bildirmeğe mecburdurlar.

C) Bu kanunun neşrinden evvel alınmış olan ve Hükümetçe muteber sayılan ikamet tezkerelerinin müddetleri bitinceye kadar değiştirilmesi ve yenileştirilmesi lâzımgelmez.

MADDE 37 — Dahiliye encümeninin 43 ncü maddesi aynen

MADDE 38 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.